

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ภูมิหลังและรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ใช้เทคนิคการสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษา
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพระดับปริญญาตรี ภาคปกติหลักสูตร 4 ปี จำนวน 1,347 คน ที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไปทั้ง 4 รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (EN111: Fundamental English I) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (EN112: Fundamental English II) ภาษาอังกฤษระดับกลาง (EN211: Intermediate English) และภาษาอังกฤษระดับสูง (EN212: Advanced English) และลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายธุรกิจ (English for Specific Purposes) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยเก็บข้อมูลในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษในช่วงเดือนสิงหาคม 2553

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะของความเป็นตัวแทนของประชากรที่เหมาะสมด้วยการใช้หลักการคำนวณของ Yamane ซึ่งมีสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e^2)}$$

หมายเหตุ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้ กำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ

0.05)

จากการคำนวณตามสูตรดังกล่าวข้างต้น ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 309 คน แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัย ได้พิจารณาใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 410 คน โดยมีขั้นตอนการแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

จากนั้น แบ่งนักศึกษาตามคณะ ได้แก่ คณะบัญชี บริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ ขนาดตัวอย่างในแต่ละคณะได้จากการกำหนดสัดส่วนดังตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา แบ่งตามคณะ

คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. บัญชี	649	180
2. บริหารธุรกิจ	612	180
3. เศรษฐศาสตร์	86	50
รวม	1,347	410

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ภูมิหลังที่แตกต่างกันของนักศึกษา

1.3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.3.1.1.1 เพศชาย

1.3.1.1.2 เพศหญิง

1.3.1.2 คณะ ได้แก่

1.3.1.2.1 บัญชี

1.3.1.2.2 บริหารธุรกิจ

1.3.1.2.3 เศรษฐศาสตร์

1.3.1.3 ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยเฉลี่ย 4 ระดับ ดังนี้

1.3.1.3.1 ระดับดีมาก (คะแนน 3.26-4.00)

1.3.1.3.2 ระดับดี (คะแนน 2.51 – 3.25)

1.3.1.3.3 ระดับปานกลาง (คะแนน 1.76 – 2.50)

1.3.1.3.4 ระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ (คะแนน 1.00 – 1.75)

1.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.3.2.1 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style = VLS)

1.3.2.2 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Audio Learning Style = ALS)

1.3.2.3 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style = TLS)

1.3.2.4 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ

(Kinesthetic Learning Style = KLS)

1.3.2.5 รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style = ILS)

1.3.2.6 รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (Group Learning Style = GLS)

2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ คณะ และระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปเฉลี่ย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประเมินค่ารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Self-report questions) จำนวน 30 ข้อ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ที่เรียกว่า Perceptual Learning Style Preference Questionnaire: PLSPQ (Reid, 1987) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ออกแบบเพื่อการสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และภาษาต่างประเทศ (EFL) ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งออกแบบและพัฒนาโดย Professor Joy M. Reid แห่ง University of Wyoming

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัส 4 ประเภท คือ การใช้สายตา (VSL-Visual Learning Style) การฟัง (ALS - Audio Learning Style) การกระทำ (TLS

- Tactile Learning Style) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS - Kinesthetic Learning Style) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Aspects) 2 ประเภท คือ การเรียนตามลำพัง (ILS - Individual Learning Style) และการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS - Group Learning Style)

แบบสอบถาม PLSPQ มีข้อคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อความ โดยไม่เรียงลำดับข้อความ หรือจัดกลุ่มตามประเภทของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อนำมาจำแนกประเภทของข้อความ จะได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VSL) มี 5 ข้อความ คือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
6	I learn better by reading what the teacher writes on the chalkboard.
10	When I read instructions, I remember them better.
12	I understand better when I read instructions.
24	I learn better by reading than by listening to someone.
29	I learn more by reading textbooks than by listening to lectures.

2. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) มี 5 ข้อความ คือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
1	When the teacher tells me the instructions I understand better.
7	When someone tells me how to do something in class, I learn it better.
9	I remember things I have heard in class better than things I have read.
17	I learn better in class when the teacher gives a lecture.
20	I learn better in class when I listen to someone.

3. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS) มี 5 ข้อความ คือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
11	I learn more when I can make a model of something.
14	I learn more when I make something for a class project.
16	I learn better when I make drawings as I study.
22	When I build something, I remember what I have learned better.
25	I enjoy making something for a class project.

4. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) มี 5 ข้อความ คือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
2	I prefer to learn by doing something in class.
8	When I do things in class, I learn better.
15	I enjoy learning in class by doing experiments.
19	I understand things better in class when I participate in role-playing.
26	I learn best in class when I can participate in related activities.

5. รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง มี 5 ข้อความ (ILS) คือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
13	When I study alone, I remember things better.
18	When I work alone, I learn better.
27	In class, I work better when I work alone.
28	I prefer working on projects by myself.
30	I prefer to work by myself.

6. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มี 5 ข้อความ คือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
3	I get more work done when I work with others.
4	I learn more when I study with a group.
5	In class, I learn best when I work with others.
21	I enjoy working on an assignment with two or three classmates.
23	I prefer to study with others.

ลักษณะการกำหนดตัวเลือกในข้อคำถามเป็นตารางประเมินค่าแบบ Rating Scale ของ Likert มีข้อให้เลือกตอบเพื่อประเมินระดับการปฏิบัติ 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความหมาย	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ยังไม่สามารถตัดสินใจได้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน

การคิดคะแนนและแปลความหมาย มีดังนี้

การคิดคะแนน

คะแนนรูปแบบ = คะแนนรวมของข้อคำถามในแต่ละรูปแบบ x 2

การแปลความหมาย

รูปแบบการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบใช้ (Major Learning Style Preference) รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้ดีในการเรียนรู้ (Minor Learning Style Preference) และรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความยากลำบากในการเรียนรู้ (Negligible Learning Style Preference)

ระดับคะแนนรูปแบบ	ความหมาย
38-50 คะแนน	Major Learning Style Preference
25-37 คะแนน	Minor Learning Style Preference
0-24 คะแนน	Negligible Learning Style Preference

2.2 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือ

การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปลข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของ ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ (2543) ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ / เนื้อหา
- 0 ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ / เนื้อหา
- 1 ข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ / เนื้อหา

และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ถ้าค่าที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไปถือว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์ เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อ ข้อใดมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 0.5 คะแนน ผู้วิจัยจะทำการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมจนได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 30 ข้อ

2.2.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ หลักสูตรปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างรวม 40 คน โดยทดลองกับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 และ 2 วิชาละ 20 คน และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.888

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษา ภูมิหลังและรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนสิงหาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยนำแบบสอบถามที่กำหนดหมายเลขชุดไว้แล้ว แจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานทั้ง 4 รายวิชา (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 วิชาภาษาอังกฤษระดับกลาง และวิชา ภาษาอังกฤษระดับสูง) และลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายธุรกิจ จำนวน 410 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างนักศึกษาในแต่ละคณะตามกลุ่มที่เรียน (Section) โดยให้ผู้ช่วยวิจัยจะนำแบบสอบถามไปแจกในชั้นเรียน

3.1.1 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้ทำหน้าที่ รวบรวมแบบสอบถาม เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้คืน นำไปตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 277 คน ร้อยละ 67.6 ที่เหลือเป็นชาย จำนวน 133 คน ร้อยละ 32.4 ศึกษาอยู่คณะบัญชี และบริหารธุรกิจ คณะละ 180 คน ร้อยละ 43.9 และคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 50 คน ร้อยละ 12.2 มีระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปโดยเฉลี่ย อยู่ในระดับดีมากที่สุด จำนวน 152 คน ร้อยละ 37.1 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 32.0 และระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ ร้อยละ 25.4 ส่วนระดับดีมาก ร้อยละ 5.6

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=410)	ร้อยละ (100)
เพศ		
- ชาย	133	32.4
- หญิง	277	67.6
คณะ		
- บัญชี	180	43.9
- บริหารธุรกิจ	180	43.9
- เศรษฐศาสตร์	50	12.2
ระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปโดยเฉลี่ย		
- ระดับดีมาก (3.26-4.00)	23	5.6
- ระดับดี (2.51-3.25)	152	37.1
- ระดับปานกลาง (1.76-2.50)	131	32.0
- ระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ (1.00-1.75)	104	25.4

3.1.2 การจัดคู่มือลงรหัสข้อมูลและทำการลงรหัสข้อที่ได้รับ (Coding) เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การนำเสนอข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนนิสิตภาษาอังกฤษที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน จำแนกตามเพศ คณะที่เรียน และระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปโดยเฉลี่ย โดยในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีตัวอย่างต่างๆ ดังนี้

ตัวย่อ	ความหมาย
AC	คณะบัญชี (Faculty of Accounting)
BA	คณะบริหารธุรกิจ (Faculty of Business and Administration)
EC	คณะเศรษฐศาสตร์ (Faculty of Economics)
VLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style)
ALS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Audio Learning Style)
TLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style)
KLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (Kinesthetic Learning Style)
ILS	รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style)
GLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning Style)

5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าร้อยละ

6.1.2 ค่าความถี่

6.1.3 ค่าเฉลี่ย

6.1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.2.1 สำหรับการทดสอบความสอดคล้องระหว่างตัวแปร ใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-squared)

6.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.3.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha)

6.3.2 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถามโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC)